

ΟΜΟΡΦΗ ΠΟΛΗ, ΘΑ ΓΙΝΕΙΣ ΔΙΚΙΑ ΜΑΣ!

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ & ΤΗΝ ΕΠΑΝΟΙΚΕΙΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΩΡΟΥ

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ
& ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΙΚΙΑ

27/11
ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΑΔΑΣ
ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ-ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ
ΑΝΕΡΓΟΙ/ΕΣ ΑΥΤΟΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟΙ/ΕΣ ΜΙΣΘΩΤΟΙ/ΕΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ/ΙΣΣΕΣ

akea2011.com

Διακήρυξη της Αριστερής Κίνησης Εργαζόμενων Αρχιτεκτόνων για τις εκλογές του ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ (Κυριακή 27/11/2022)

Για τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων της εργαζόμενης πλειοψηφίας Για την υπεράσπιση και επανοικειοποίηση του δημόσιου χώρου Για το δικαίωμα στην πόλη και το δικαίωμα στην κατοικία

Η Αριστερή Κίνηση Εργαζόμενων Αρχιτεκτόνων (ΑΚΕΑ) συγκροτήθηκε το 2011, κάτω από την επιτακτική αναγκαιότητα της εποχής της εισόδου της χώρας στους μηχανισμούς των μνημονίων, να οργανωθούν οι αντιστάσεις σε κάθε κοινωνικό χώρο, ενάντια στην πρωτοφανή επίθεση σε όλα τα εργατικά και κοινωνικά δικαιώματα. Η ΑΚΕΑ είναι συλλογικότητα αρχιτεκτόνων/ισσών που παρεμβαίνει στον Σύλλογο Αρχιτεκτόνων (ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ), αλλά η δράση της δεν περιορίζεται εκεί, καθώς επιδιώκει να έχει παρουσία σε χώρους εργασίας, κινήματα πόλης, χώρου και περιβάλλοντος και σε πεδία όπου η αρχιτεκτονική υπερασπίζεται τον κοινωνικό της χαρακτήρα. Τα μέλη της ΑΚΕΑ συμμετέχουν επιπλέον σε πολιτικές συλλογικότητες, κινήσεις γειτονιάς, εργατικά σχήματα, φεμινιστικές συλλογικότητες και αλλού. Επιδιώκουμε να λειτουργούμε αμεσοδημοκρατικά, προσπαθούμε να συνενώσουμε διαφορετικές οπτικές της ριζοσπαστικής αριστεράς και του ανταγωνιστικού κινήματος, από τις καθημερινές μάχες και τα άμεσα ζητήματα των εργαζόμενων του κλάδου, ως τη διεκδίκηση ενός απελευθερωτικού οράματος ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Η τρέχουσα συγκυρία σημαδεύεται από μία πολλαπλή κρίση, οικονομική, υγειονομική, ενεργειακή και περιβαλλοντική, και ταυτόχρονα από τον αυταρχικό κατήφορο της σημερινής κυβέρνησης, από τις προσπάθειες απαγόρευσης κάθε μορφής κοινωνικής διαμαρτυρίας, έως τον ασφυκτικό έλεγχο των μέσων μαζικής ενημέρωσης και την ενίσχυση ενός παρακράτους υποκλοπών και παρακολουθήσεων. Η περιστολή ακόμα και τυπικών αστικοδημοκρατικών δικαιωμάτων στοχεύει στην εμπέδωση μιας πολιτικής κατάργησης κάθε εργατικού δικαιώματος, επίθεσης στη δημόσια παιδεία και τη δημόσια υγεία και υποβάθμισης του βιοτικού επιπέδου, ειδικά για τα χαμηλότερα εισοδήματα. Η εκλογική αναμονή δεν έχει κανένα όφελος, καθώς όποια κυβέρνηση και να εκλεγεί, η πολιτική της θα υπαγορεύεται από την ελληνική άρχουσα τάξη, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους όρους αποπληρωμής του δημόσιου χρέους. Ενδεικτική είναι η περίπτωση των υπέρογκων τιμών της ηλεκτρικής ενέργειας, η αιτία των οποίων, δηλαδή η φιλελευθεροποίηση της αγοράς ενέργειας και το χρηματιστήριο ενέργειας, που παράγουν υπέρογκα κέρδη για τη ντόπια επιχειρηματική ελίτ, αποτελεί εφαρμογή Ευρωπαϊκών Οδηγιών, θεσμοθετήθηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση ως μνημονιακή απαίτηση και αποδίδει τα αποτελέσματά της με τη σημερινή.

Κατά συνέπεια, απαραίτητη προϋπόθεση κάθε δυνατότητας ανατροπής και συλλογικής βελτίωσης της ζωής μας είναι η ανάπτυξη και η ενίσχυση των κινημάτων από τα κάτω. Σαν ΑΚΕΑ θέλουμε πάνω από όλα να συμβάλουμε σε αυτόν τον στόχο.

Για τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας

Ως ΑΚΕΑ επιχειρούμε να εκφράσουμε τις ανάγκες και τα δικαιώματα της μεγάλης πλειοψηφίας των αρχιτεκτόνων/ισσών, που ζουν -ή προσπαθούν να ζήσουν- από τη δουλειά τους, με ιδιαίτερη έμφαση στους/ις νέους/ες, τους άνεργους/ες, τους/ις υποαπασχολούμενους/ες, τους μισθωτούς/ες αρχιτέκτονες/ισσες στον ιδιωτικό τομέα και τους/ις εργαζόμενους/ες με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών, οι οποίοι/ες βιώνουν καθημερινά την εργασιακή ανασφάλεια, την εντατικοποίηση της εργασίας και την εργοδοτική αυθαιρεσία. Και όλα αυτά σε ένα τοπίο κατάργησης των συλλογικών συμβάσεων και κυβερνητικών προσπαθειών περιορισμού ακόμα και στοιχειωδών δικαιωμάτων, όπως αυτό της απεργίας, της διαδήλωσης και της συνδικαλιστικής οργάνωσης. Ταυτόχρονα και οι ελεύθεροι/ες επαγγελματίες που ζουν από την δουλειά τους, συμπιέζονται από ένα καθεστώς κατάργησης των ελάχιστων αμοιβών, μειωμένης επαγγελματικής ύλης και πολιτικών επιλογών που οδηγούν στη συγκέντρωση του κλάδου σε λίγα μεγάλα γραφεία και μετατροπής του επαγγελματικού τους αντικειμένου σε διεκπεραίωση γραφειοκρατικών διαδικασιών του κράτους, όπως οι ρυθμίσεις αυθαιρέτων, τα ενεργειακά πιστοποιητικά κ.ά. Οι αρχιτέκτονες/ισσες του δημοσίου και της εκπαίδευσης υφίστανται τη χειροτέρευση των αποδοχών και των όρων εργασίας τους, στο όνομα ενός συρρικνωμένου δημόσιου τομέα και της ιδιωτικοποίησης των κοινωνικών υπηρεσιών. Μεταπτυχιακοί/ες, διδακτορικοί/ες και μεταδιδακτορικοί/ες φοιτητές/ριες και ερευνητές/ριες, οι οποίοι αποτελούν ουσιαστικά εργαζόμενους/ες στην έρευνα, εργάζονται συχνά χωρίς στοιχειώδη δικαιώματα, σε ένα δημόσιο πανεπιστήμιο το οποίο δέχεται συστηματική επίθεση, σε όφελος και των ιδιωτικών κολλεγίων, μετατρέπόμενο ακόμα και σε πεδίο επίδειξης του αστυνομικού κράτους.

Το ζητούμενο για εμάς είναι να βρούμε εκείνα τα πολιτικά αιτήματα και τις διεκδικητικές πρακτικές που θα ενώσουν όλες τις παραπάνω κατηγορίες αρχιτεκτόνων/ισσών αλλά και τους/ις εργαζόμενους/ες αρχιτέκτονες/ισσες με τους/ις εργαζόμενους/ες όλων των άλλων ειδικοτήτων μηχανικών και τεχνικών, καθώς και την εργαζόμενη κοινωνική πλειοψηφία ευρύτερα, ενάντια στις πολιτικές των κυβερνήσεων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου. Πρόκειται για μια αντίληψη που έρχεται σε αντίθεση με άγονες συντεχνιακές αντιπαραθέσεις, όπως για παράδειγμα αρχιτέκτονες εναντίον πολιτικών μηχανικών και αντίστροφα, απόφοιτοι ΑΕΙ εναντίον απόφοιτων ΤΕΙ και γενικότερα όλοι εναντίον όλων, λογικές οι οποίες συχνά επικρατούν στον ΣΑΔΑΣ, σε επιστημονικούς συλλόγους και

επαγγελματικά επιμελητήρια.

Μαζί με τα κινήματα στην υπεράσπιση και επανοικειοποίηση του δημόσιου χώρου

Ως ΑΚΕΑ επιζητούμε να μιλήσουμε κριτικά για το περιεχόμενο της αρχιτεκτονικής, τον κοινωνικό ρόλο του/ης αρχιτέκτονα/ισσας και το αντικείμενο της δουλειάς μας, σε αντίθεση με το πρότυπο του/ις σχεδιαστή/ριας που διακοσμεί την πολυτελή κατανάλωση των πλούσιων, του «ουδέτερου» τεχνοκράτη-διαχειριστή και του αρχιτέκτονα-σταρ που αναλαμβάνει το αρχιτεκτονικό περιτύλιγμα των μεγάλων επενδύσεων. Σε αντίθεση με τον θεσμοθετημένο ρόλο του ΤΕΕ ως «σύμβουλου του κράτους», επιχειρούμε να προτάξουμε το κριτήριο της ωφέλειας της εργαζόμενης κοινωνικής πλειοψηφίας, της αρχιτεκτονικής ως κομμάτι των αντιστάσεων, εν ολίγοις έναν ρόλο «τεχνικού σύμβουλου των κοινωνικών κινήματων». Τα πεδία σήμερα είναι πολλά και κρίσιμα: ο εξευγενισμός και η τουριστικοποίηση του κέντρου της Αθήνας, που ωθεί στην εξαναγκαστική εγκατάλειψή του από τους/ις κατοίκους και ειδικά τα χαμηλότερα οικονομικά στρώματα και την απόδοσή του στους τουρίστες, στους επισκέπτες και στις χρήσεις γης που τους εξυπηρετούν. Η κρίση στον τομέα της κατοικίας με τις υπέρογκες αυξήσεις των ενοικίων -αποτέλεσμα και των παραπάνω διαδικασιών- και συνολικά του κόστους της κατοίκησης. Η «φαστ-τρακ» παράκαμψη του πολεοδομικού σχεδιασμού για την χωροθέτηση μεγάλων επενδύσεων στον τουρισμό και αλλού, η οποία οδηγεί σε ένα δυστοπικό μελλοντικό τοπίο οξυμένων χωρικών και κοινωνικών αντιθέσεων. Τα μεγάλα ενεργειακά έργα για χάρη των οποίων απορρυθμίζεται η περιβαλλοντική νομοθεσία και την ίδια στιγμή που οι επενδύσεις στον τομέα της ενέργειας είναι μεγαλύτερες από ποτέ, το πρόβλημα της ενεργειακής φτώχειας εμφανίζεται διαρκώς και πιο οξυμένο κ.ά. Γιατί η υπεράσπιση του κοινωνικού χαρακτήρα της αρχιτεκτονικής, δεν εξαντλείται στη διαφύλαξη του θεσμού των αρχιτεκτονικών διαγωνισμών, όπως συχνά γίνεται αντιληπτό στον ΣΑΔΑΣ.

Ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων να γίνει εστία αντίστασης, δημιουργίας και συλλογικότητας

Επιδιώκουμε να συμβάλλουμε, στο μέτρο των δυνάμεών μας, στο να αποτελέσει ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων μία εστία αντίστασης στις πολιτικές όλων των κυβερνήσεων, που ανεξάρτητα από την απόχρωση της διαχείρισής τους, υπηρετούν τις κατευθύνσεις της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Για να γίνει ο ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ ένας Σύλλογος που θα βρίσκεται στο πλευρό των εργαζόμενων αρχιτεκτόνων/ισσών, της εργαζόμενης κοινωνικής πλειοψηφίας και των κινήματων, σε διαχωρισμό από λογικές που δίνουν έμφαση στον ορισμό εκπροσώπων σε κρατικά όργανα, στο λόμπινγκ στους φορείς της

εξουσίας και στη συντεχνιακή διαμάχη των ειδικοτήτων. Πιστεύουμε ότι ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων μπορεί να αντιστρέψει την πορεία της απραξίας στην οποία τον οδήγησαν οι διοικήσεις του, οι οποίες εκμεταλλεζόμενες και τη συγκυρία της πανδημίας κατάργησαν κάθε μαζική διαδικασία του, προχώρησαν σε διαδοχικές αναβολές των εκλογών επεκτείνοντας αντιδημοκρατικά την θητεία τους και που ειδικά στο τμήμα Αττικής οδήγησαν ουσιαστικά στην αναστολή της λειτουργίας του με αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις.

Στο πλαίσιο αυτό, ως ΑΚΕΑ βρεθήκαμε σε όλες τις κινητοποιήσεις του τελευταίου διαστήματος για τα εργασιακά δικαιώματα των τεχνικών, στο πλευρό του Σωματίου Μισθωτών Τεχνικών, για την κατοχύρωση συλλογικής σύμβασης εργασίας στον κλάδο, ενάντια στις απολύσεις και την εργοδοτική αυθαιρεσία. Σταθήκαμε δίπλα στους/ις κατοίκους των Εξαρχείων που αγωνίζονται ενάντια στην καταστροφή της πλατείας της γειτονιάς τους και τον εξευγενισμό της περιοχής τους, στους/ις μετανάστ(ρι)ες του Ελαιώνα που παλεύουν ενάντια στην υποχρεωτική μετεγκατάστασή τους μακριά από τον αστικό ιστό της πόλης, στους/ις κατοίκους της Ακαδημίας Πλάτωνα που παλεύουν ενάντια στην καταστροφή του αρχαιολογικού πάρκου, αλλά και εν γένει σε κάθε κίνημα στο μέτρο των δυνάμεών μας. Επιχειρήσαμε να συμβάλλουμε στον επιστημονικό διάλογο για την πόλη, το περιβάλλον, τον χώρο και τον σχεδιασμό, με κριτική σκοπιά και υπό την οπτική γωνία των από κάτω, με εκδηλώσεις και δημοσιοποίηση αναλύσεων, για τον «Μεγάλο Περίπατο», την ανάπλαση της Ομόνοιας, την έμφυλη διάσταση στον δημόσιο χώρο, την τουριστικοποίηση, κ.ά. Παράλληλα συμβάλλουμε στην προετοιμασία και οργάνωση μαθημάτων σχεδίου σε μαθητές που δεν μπορούν να ανταποκριθούν στην κάλυψη του κόστους τους μέσω του Αλληλέγγυου Εργαστηρίου Σχεδίου, το οποίο πρόσφατα πέτυχε την επαναλειτουργία του, μετά την διακοπή των κύκλων των μαθημάτων λόγω πανδημίας. Το καλοκαίρι διοργανώνουμε τις Συναντήσεις Νέων Αρχιτεκτόνων στον ξενώνα Στάμου Στούρνα στο Πήλιο, προσπαθώντας να αποκτήσει ζωή και λειτουργία το μοναδικό αυτό κτίριο του Συλλόγου, μέσα από μία σειρά δραστηριοτήτων που προωθούν τον προβληματισμό και τον διάλογο μεταξύ των νέων -και όχι μόνο- συναδέλφων/ισσών. Το επόμενο διάστημα στοχεύουμε στην αποκατάσταση των προβλημάτων του κτιρίου και την ολοκλήρωση των σχετικών πρωτοβουλιών του Συλλόγου, στις οποίες έχουμε συμβάλει, σε συνεργασία με όποιον/α μοιράζεται τους ίδιους στόχους, πάντα με σεβασμό στους σκοπούς της δωρεάς στη μνήμη του Στάμου Στούρνα.

Ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων έχει ανάγκη τον καθένα και την κάθε μια από εμάς για να γίνει ένα πραγματικό εργαστήριο αγώνα, συλλογικότητας, δημιουργίας και αναζήτησης σχετικά με το επάγγελμα και το αντικείμενο της αρχιτεκτονικής και της πόλης. Γνωρίζουμε πολύ καλά

ότι οι εκλογές του ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ δεν μπορούν να αλλάξουν τη συνολική εικόνα στην κοινωνία και τον κλάδο. Είναι όμως μια πραγματικά σημαντική πολιτική μάχη για τη φυσιογνωμία και το μέλλον του Συλλόγου, που θα κρίνει τη δυνατότητά του να ανασυγκροτηθεί σε μια ενεργή, αγωνιστική συλλογικότητα υπεράσπισης των αναγκών και των δικαιωμάτων μας.